

VINDECAREA NAȚIUNILOR S-A APROPIAT

ÎMBUNĂȚIREA sănătății oamenilor este un lucru pe care toate guvernele prevăzătoare îl caută. Multe din plăgile anterioare au fost practic șterse. Însă cu toate eforturile făcute în științele medicale, oamenii mor fără încetare, iar sănătatea mentală a și mai multor oameni suferă o prăbușire. Națiuni întregi sunt bolnave, și după modul în care se desfășoară evenimentele internaționale, ele se confruntă cu moartea timpurie cauzată de o catastrofă produsă de om la nivel mondial. Într-un moment ca acesta noi ne bucurăm să prezentăm această broșură cu un mesaj vindecător care poate călăuzi cititorul pe calea care duce la viață fără sfârșit în sănătate și fericire perfectă, într-o lume fără boli, suferință și moarte, protejată de cel mai mare Vindecător și Medic al tuturor.

EDITORII

**Societatea de tractate și Biblie a Turnului de Veghe, Inc.
Asociația Internațională Studenții Bibliei
Brooklyn, New York, U. S. A.**

Scrisă în Statele Unite ale Americii

Abrevieri ale traducerilor Bibliei citate aici:

AS – Versiunea Standard Americană, publicată de Comisia Americană de Revizuire

NW – Traducerea Lumii Noi a Sfintelor Scripturi.

RS- Versiunea Standard Revizuită, publicată de Divizia de Educație Creștină în Consiliul Național al Bisericilor lui Cristos în Statele Unite ale Americii.

Orice citat care nu este urmat de o abreviere specifică este din Versiunea Autorizată sau King James.

Scrisă în Statele Unite ale Americii

VINDECAREA NAȚIUNILOR S-A APROPIAT

VINDECAREA națiunilor este foarte necesară în aceste zile de necaz din interiorul națiunilor și între națiuni. Medicii din întreaga lume realizează acest fapt. Întreaga lume este într-o stare foarte bolnavă. Când spunem acest lucru nu ne gândim doar la trupurile umane ale oamenilor, ci în special la starea morală, religioasă și politică de pretutindeni. Ce se va întâmpla dacă vindecarea națiunilor politice nu va veni în curând, în timpul vieții noastre? Toți avem motive să fim îngrijorați.

2. Politicieni remarcabili ai lumii sunt tulburați. Ei încearcă să acționeze ca vindecători, medici ai lumii. Recent, președintele Achmed Sukarno al Indoneziei a spus un lucru evident. El însuși un mahomedan devotat, el este liderul unei națiuni cu optzeci și două de milioane de persoane, din care nouă din zece sunt mahomedani. Totuși președintele Sukarno a zburat 900 de mile din capitala națiunii în Sumatra pentru a vorbi unei adunări de oameni de religii diferite. Ea a fost numită Conferința Creștină din Asia de Est, și cei 120 de delegați de acolo au venit din douăzeci și patru de națiuni. Ei au reprezentat Consiliul Mondial al Bisericilor, al cărui sediu general este în Geneva, Elveția. Președintele Sukarno a ascultat un slujitor protestant care vorbea de pe scenă unei mulțimi de aproximativ o mie de persoane de mai multe limbi: „Vom citi cu toți rugăciunea Domnului – fiecare în propria sa limbă”. Mai târziu în acea zi de 17 Martie 1957, președintele Sukarno a vorbit la acea întâlnire în aer liber și a vorbit și la hotelul său. El a explicat că unul din cele cinci principii filozofice pe care se bazează Indonezia este „credința în Dumnezeu”. Această lume este într-o „situație complicată”, a spus el, și a adăugat că „omul a vorbit cu gura sa despre pacea mondială, dar totodată omul a făcut arme de auto-distrugere”. Ca un medic la căpătâiul patului unui om foarte bolnav, el a spus: „Trăim în criza omenirii”. (New York Times, 20 Martie 1957). Cu siguranță, un medic cu capul pe umeri ar spune că dacă oamenii ar spune un lucru și ar face tocmai contrariul, ar fi bolnavi moral și mintal, ca să nu mai vorbim că sunt personalități tulburate și multiple din punct de vedere religios.

3. Un alt președinte s-a prezentat ca un vindecător mondial. Orientul Îndepărtat a luat notă de remediul pe care l-a oferit el. În 22 Ianuarie 1957, ziarul China Post din Taipei, Taiwan (sau Formosa), a ieșit cu titlul pe prima pagină: „Ike pledează

ca bogăția, puterea SUA să ajute la vindecarea dezbinării mondiale în al doilea discurs inaugural”. Apoi, cu referire la cea de-a doua inaugurare a lui Dwight. D. Eisenhower ca președinte al Statelor Unite ale Americii, acest singur ziar în limba engleză Free China a publicat această corespondență din 21 Ianuarie, de la Washington, D.C.: „Președintele Eisenhower a pledat astăzi ca puterea și bogăția americanilor să ajute la 'vindecarea acestei lumi divizate' și să-i aducă pace cu dreptate sub lege. A atinge acest obiectiv 'va fi greu' și 'noi trebuie să fim...pregătiți să plătim prețul lui integral', a spus președintele. 'Mare va fi costul lui', a spus el, 'în muncă susținută cu răbdare, în ajutor onorabil acordat, în sacrificiu purtat cu calm'. Eisenhower a proclamat 'implicarea profundă a Americii în destinul oamenilor de pretutindeni'.

4. Puțini oameni vor înțelege că discursul președintelui Eisenhower despre vindecarea acestei lumi divizate își are rădăcinile în Biblia Sfântă, cartea sacră atât pentru evrei, cât și pentru creștini. Însă remarcați aceste fapte: Când Eisenhower a fost investit în funcție a doua oară el a jurat cu mâna pe o copie deschisă a Versiunii Standard Americane a Bibliei, dată lui de mama sa când el urma să absolutească Academia Militară a Statelor Unite din West Point, New York, în 1915. Mâna lui a fost pe pasajul din Psalmul 33:12, care spune: „Binecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova, poporul pe care El l-a ales ca moștenire a Lui”. Aceasta a fost ca și cum ar fi sugerat că Statele Unite ale Americii ar trebui să fie acea „națiune binecuvântată al cărei Dumnezeu este Iehova”, și că, pentru a deveni binecuvântate, toate națiunile pământului ar trebui să-l aibă pe Iehova ca Dumnezeu.

5. Însă mențiunea lui Eisenhower despre „vindecarea” acestei lumi divizate ne duce înapoi la zilele primei sale investituri, ca președinte timp de patru ani înainte de acest mandat, în 1953. Când a jurat atunci, el a pus mâna stângă pe două copii ale Bibliei. O copie, așa-numita Biblie George Washington, a fost deschisă la Psalmul 127:1, care spune: „Dacă nu zidește DOMNUL casa, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește DOMNUL orașul, veghetorul umblă în zadar”. Cealaltă copie, cadoul generalului Eisenhower, cu numele său complet inscripționat cu litere **aurii** pe legătura de piele neagră, a fost deschisă la 2 Cronici 7:14, care spune: „Dacă poporul meu care este chemat după numele meu, se va umili, și se va ruga, și va căuta fața mea, și se va întoarce de la căile lui rele, atunci

voi asculta din ceruri, și le voi ierta păcatul, și voi le voi vindeca țara”. – New York Times, 20 și 21 Ianuarie.

6. Probabil că Generalul Eisenhower a simțit că țara Americii avea nevoie de vindecare după administrația președintelui anterior; dar nu au nevoie și celelalte națiuni ale lumii de vindecare? În mai puțin de două luni după ce Generalul Eisenhower a devenit președinte pentru prima dată, puternicul dictator comunist rus, Iosif Stalin, a murit, însă starea națiunilor lumii s-a îmbunătățit oare? În al doilea mandat al președintelui Eisenhower, la mai bine de patru ani de când el a jurat solemn cu mâna sa pe 2 Cronici 7:14, a fost vindecată țara Americii de către el și alți politicieni americani, și de liderii afacerilor și clericii religioși? Este vindecată lumea divizată, datorită puterii și bogăției Statelor Unite ale Americii care au fost angajate în acest scop?

7. Explozia primei bombe cu hidrogen lansată de puterile democratice și comuniste din 20 Ianuarie 1953; eșecul conferințelor pentru dezarmare;obiectivul continuu al gigantului comunist de a-și extinde dominația sa actuală de o treime a pământului la o dominație deplină a lumii, împreună cu hotărârea sumbră a națiunilor necomuniste de a-i se împotrivi; eforturile intense ale oamenilor de știință de a aduce în existență rachete cu rază lungă de acțiune capabile să zboare cu focuase atomice mii de mile, chiar de pe un continent pe altul, pentru a ajunge la dușmanul îndepărtat cu distrugere răsunătoare și extinsă; ură, gelozii, suspiciuni și rivalități între națiuni mari și mici; nenumăratele diferențe religioase între popoare și comunități; și spiritul iubirii, și, aparent, o anumită forță demonică nevăzută, irezistibilă, supraomenească care conduce în mod constant națiunile într-un curs nebun din ce în ce mai apropiat de ruină și distrugere – toate acestea arată elocvent că remediul chiar și al celei mai bogate și puternice națiuni pe pământ nu poate să aibă succes în vindecarea acestei lumi divizate. Eșecul de a vindeca nu înseamnă nimic altceva decât moartea acestei lumii cu toate consecințele acestui lucru pentru populația pământului de două miliarde și jumătate de locuitori. Dacă Statele Unite ale Americii poate fi vindecată, restul lumii trebuie să fie și el vindecat. Pentru că astăzi nicio națiune nu trăiește pentru sine. Nicio națiune nu poate sta singură. Nicio națiune nu se poate păzi de contractarea bolii infecțioase care duce națiunile bolnave spre mormântul lor.

8. Atunci cum poate cineva să anunțe ca veste bună că vindecarea națiunilor s-a apropiat? Noi putem anunța acest lucru când ne uităm în direcția corectă pentru vindecare și când ne uităm la cazurile sutelor de mii din toate națiunile care au primit deja remediul vindecător și care sunt în drumul lor spre însănătoșire completă și sănătate perfectă. Când, cu mâna sa pe Biblia deschisă, Generalul Eisenhower a jurat să fie credincios în timpul președinției, el a simțit că a jurat înaintea lui Dumnezeu. Când a fost cu mâna pe 2 Cronici 7:14 din acea Carte sacră, el era cu mâna pe cuvântul lui Dumnezeu adresat unui alt conducător, care cu mult timp în urmă a domnit în Orientul Apropiat, de la râul Egiptului la sud până la Fluviul Eufrat în nord, un teritoriu cu mulți oameni diferiți în el. Dumnezeu a spus acele cuvinte celui mai înțelept conducător al timpurilor străvechi, regele Solomon, fiul lui David, care a domnit în orașul sfânt Ierusalim cu multe secole înainte ca să înceapă era budismului și a confucianismului. Țara regelui Solomon era atunci într-o stare sănătoasă, pentru că ea avea singurul lucru necesar pentru o vindecare adevărată, și anume, religia adevărată, și ea trăia în conformitate cu acea religie. Regele Solomon tocmai construise un templu și îl dedicase lui Dumnezeu, și atunci Dumnezeu i s-a arătat și i-a vorbit aceste cuvinte. Dumnezeu a privit înainte spre timpul când națiunea regelui Solomon ar putea cădea din această stare sănătoasă și când țara ar suferi pedeapsa urgiilor. Astfel Dumnezeu i-a spus cum țara ar putea fi adusă înapoi la sănătate.

9. Dar cine era acest Dumnezeu cu puterea de a vindeca o națiune? Era Isus Cristos? Nu; pentru că acest Isus urma încă să fie un descendent trupesc al regelui Solomon cu mai mult de o mie de ani mai târziu. Nu, ci însăși istoria Bibliei spune la 2 Cronici 7:12-14 (AS): „Iehova i s-a arătat lui Solomon în timpul nopții și i-a zis: „Am auzit rugăciunea ta și mi-am ales locul acesta drept casă pentru jertfe. Dacă voi închide cerurile ca să nu fie ploaie, dacă voi porunci lăcustelor să devoreze țara, dacă voi trimite ciumă în poporul meu, dacă poporul meu, care este chemat după numele meu, se va umili și se va ruga, și dacă va căuta fața mea și se va întoarce de la căile lui rele, atunci voi asculta din ceruri, le voi ierta păcatul și le voi vindeca țara.” Cu o autoritate inspirată Biblia spune că cel care a făcut o astfel de promisiune reconfortantă regelui Solomon a fost Dumnezeu, singurul care are numele Iehova.

10. El a vorbit despre poporul regelui Solomon ca „poporul meu care este chemat după numele meu”. Ei erau poporul la care a făcut referire versetul de la investitura

președintelui din Psalmul 33:13 (AS), și anume: „Binecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova, poporul pe care El l-a ales ca moștenire”. Și dacă acest popor care poartă numele lui Dumnezeu ar încerca să zidească o casă sau să păzească un oraș fără ajutorul și supravegherea lui, ar fi întocmai cum s-a spus în cealaltă investitură a președintelui, la Psalmul 127: 1 (AS): „Dacă nu zidește Iehova casa, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Iehova orașul, străjerul veghează dar degeaba”. Cu mult timp în urmă, în Peninsula Sinai, și aproape de ceea ce este acum Golful Suez, el spusese aceluiași popor aceste cuvinte importante pentru toate popoarele: „Eu sunt Iehova care te vindec”. – Exodul 15:26, AS.

DE CE SUFERĂ TOATE NAȚIUNILE

11. De la începuturile lor, toate națiunile acestei lumi vechi suferă, și aici se include și tânăra națiune a Israelului modern. Starea lor bolnavă se apropie acum de un punct culminant. De ce a apărut această stare gravă? Care este rădăcina problemei, ca să știm care este singurul remediu care să ne fie administrat pentru a fi vindecați? Răspunsul la această întrebare vitală ne este dat într-un exemplu național. Nu, nu în Israelul modern, a cărui existență o urăște lumea arabă, ci în națiunea de doisprezece seminții ale Israelului cu mai mult de două mii cinci sute de ani în urmă, națiunea care l-a dat pe legiuitorul Moise, pe regele David și pe regele Solomon. În Peninsula Sinai, la Muntele Sinai, Moise a acționat ca un mediator între Iehova Dumnezeu și oameni și i-a adus pe aceștia într-un acord național cu Dumnezeu. Prin Moise, Dumnezeu a dat acelei națiuni antice a Israelului legile Sale speciale.

12. Acolo Moise a spus Israelului că Iehova Dumnezeu nu alesese națiunea din pricina a ceea ce erau ei înșiși. Dimpotrivă, acest lucru s-a datorat faptului că străbunicul lor era evreul numit Avraam, și acest Avraam a crezut cu adevărat în Iehova ca Dumnezeu și l-a ascultat și a fost numit pentru aceasta „prietenul lui Dumnezeu”. (Deuteronom 7:6-9; 2 Cronici 20:7; Isaia 41:8; Iacov 2:23). Dumnezeu a promis într-un mod special prietenului său Avraam că urma să vină o vindecare pentru toate națiunile pământului, și că Avraam și descendenții sau urmașii săi vor avea o contribuție în acea lucrare minunată de vindecare. Promisiunile lui Dumnezeu către Avraam au fost: „Prin tine se vor binecuvânta toate familiile pământului”. „Și prin descendenții tăi toate națiunile pământului se

vor binecuvânta, pentru că ai ascultat glasul Meu”. (Geneza 12:3; 22:18, RV). Având în vedere aceste promisiuni, nimeni să nu facă astăzi greșeala și să creadă că aceasta se referă la națiunea modernă a Israelului. Este adevărat că israeliții moderni pot dovedi că sunt descendenții naturali ai bătrânului Avraam, însă doar linia genealogică nu îi face sămânța binecuvântării, nici chiar pentru celelalte optzeci de națiuni din Organizația Națiunilor Unite din care face și Israelul parte. Astăzi nimeni nu vede națiunile pământului binecuvântându-se prin națiunea Israelului și primind vindecare. Vindecarea oamenilor tuturor națiunilor s-a apropiat în zilele noastre prin alte mijloace decât cele ale acelei națiuni moderne ale acestei lumi divizate.

13. În zilele regelui Solomon, cu aproape trei mii de ani în urmă, se putea spune despre poporul său: "Binecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova, poporul pe care El l-a ales ca moștenire". (Psalmul 33:12, AS). Națiunea celor doisprezece triburi a fost unită în închinarea față de Iehova. Ei au lucrat împreună pentru a construi un templu glorios pentru El la Ierusalim. Ei și-au respectat partea lor din acordul sau legământul cu El, ascultând poruncile Lui. Tot la fel El și-a respectat partea legământului, binecuvântându-i cu protecție împotriva dușmanilor și cu prosperitate. Istoria domniei regelui Solomon ne spune: "Iuda și Israel erau mulți la număr, ca firele de nisip de pe țărmul mării. Și mâncau, beau și se bucurau. Solomon stăpânea peste toate regatele de la Fluviu până la țara filistenilor și până la granița Egiptului. Ei i-au adus daruri și i-au slujit lui Solomon în toate zilele vieții lui " (1 Împărați 4:20, 21, NW). Aceasta a fost o imagine profetică a ceea ce va fi pe pământ când Iehova Dumnezeu vindecă toată omenirea prin aducerea binecuvântării pe care a promis-o prin Avraam.

14. Chiar și regina din Șeba a venit de la o distanță de o mie cinci sute de mile (2400 km), de la vârful sud-vestic al Peninsulei Arabe, lângă Adenul modern, doar pentru a auzi despre înțelepciunea lui Solomon. După ce a văzut ce făcuse și cât de înțelept era ca împărat, regina din Șeba a spus lui Solomon: "Ai întrecut în înțelepciune și în bogăție tot ce-am auzit. Fericiți sunt oamenii tăi, fericiți sunt acești slujitori ai tăi care stau tot timpul înaintea ta, ascultând înțelepciunea ta! Binecuvântat să fie Iehova, Dumnezeul tău, care și-a găsit plăcerea în tine și te-a pus pe tronul lui Israel! Pentru că Iehova îl iubește pe Israel pe timp indefinit, de aceea te-a numit rege ca să faci judecată și dreptate”. (1 Regi 10:1-9, NW). Astfel, această regină ne-israelită a fost suficient de sincer să recunoască faptul că Iehova Dumnezeu a ales pe acei urmași ai credinciosului Avraam ca moștenire pentru ca el să fie Dumnezeul lor și că, din acest motiv, acei israeliți erau binecuvântați la vremea aceea, în urmă cu trei mii de ani.

15. Dar cercetați istoria lui Israel după moartea regelui Solomon. Națiunea a fost divizată în două regate, regatul lui Israel cu capitala sa în nord și regatul lui Iuda, cu capitala sa la Ierusalim și cu fiul lui Solomon ca rege. De ce a fost aceasta? Pentru că în ultima parte a vieții lui Solomon s-a abătut de la înțelepciunea sa cerească și s-a îndepărtat de Dumnezeu tatălui său, regele David. Regatul din nord al Israelului a durat 257 de ani. Apoi a fost distrusă de puterea mondială a Asiriei. De ce? Pentru că și el s-a abătut de la închinarea lui Iehova la Ierusalim și a adoptat închinarea la idol, vițelul de aur și mai târziu la zeul fals Baal și la consoarta lui Astartea sau Aștoret. Regatul lui Iuda a durat 390 de ani după moartea lui Solomon. Apoi în anul 607 î. Cr. templul lui Iehova a fost distrus, orașul sfânt al Ierusalimului făcut una cu pământul, iar cei câteva mii de israeliți care au supraviețuit acestei distrugerii au fost în cea mai mare parte duși în Babilon, țara cuceritorilor lor, iar țara lui Iuda a fost lăsată pentru a deveni un pustiu, evitat de toți cei care au trecut pe lângă ea. De ce? Deoarece acești evrei, sau poporul lui Iuda, au părăsit pe Iehova, Dumnezeu strămoșului lor Avraam. Fără El ca Dumnezeu, cum puteau fi ei binecuvântați?

16. Desigur că acel popor avea nevoie de vindecare atunci; cu siguranță țara lor sacră trebuia să fie vindecată. A venit vindecarea? Da, la șaptezeci de ani după distrugerea orașului sfânt al Ierusalimului. De ce? Deoarece Iehova Dumnezeu nu i-a lepădat ca popor ales. Ca exilați în Babilon sau în ceea ce este acum regatul arab al Irakului, mulți dintre israeliți au regretat că au rupt legământul lor cu Iehova Dumnezeu și s-au întors din nou la închinarea sa. Pentru numele Lui, Iehova Dumnezeu a făcut atunci ceea ce promisese să facă atunci când s-au întors la el. I-a vindecat. Le-a vindecat țara, aducându-i înapoi din exil și populând țara, pentru ca ei să se închine din nou la Templul reconstruit din Ierusalim. În felul acesta marele Medic le-a legat inima frântă și a binecuvântat țara afectată, astfel încât ea a devenit ca grădina Edenului, ca paradisul în care Dumnezeu, Creatorul, a pus primul om și prima femeie, Adam și Eva. (Ezechiel 36: 32-36). Dovada istorică este, astfel, înaintea noastră că Atotputernicul Dumnezeu Iehova poate vindeca o națiune, cu condiția ca ea să-L facă unicul și singurul Dumnezeu.

17. Astăzi, la aproximativ două mii cinci sute de ani de atunci, ne uităm la dealurile unde era localizat orașul sacru al Ierusalimului. Unde este templul lui Iehova pe dealul sau muntele Moria? Nu este. El a fost distrus de puterea mondială romană în anul 70 după era creștină. A fost aceasta din același motiv ca în anul 607 î. Cr.? Da. A fost pentru că israeliții s-au depărat de închinarea lui Iehova. Din acest motiv decisiv, orașul lor sfânt a fost asediat timp de câteva luni și capturat și distrus împreună cu templul său, iar cei 97 000 de israeliți care au supraviețuit acelei distrugerii îngrozitoare au fost luați captivi și împrăștiați până la marginile pământului, unde mulți se găsesc și astăzi. Dar nu a fost vindecată națiunea lor din

1948, când a fost înființată republica Israel în mijlocul națiunilor arabe? Nu a fost vindecată țara lor, prin toată agricultura, grădinăritul și extracțiunile de petrol pe care le fac israeliții? Pentru a răspunde acestor întrebări cu date concrete, trebuie să punem întrebarea: A fost reconstruit templul lui Iehova pe Muntele Moria? Se încrede națiunea Israelului modern în El pentru protecție împotriva tuturor dușmanilor lui? Oare mănâncă, beau și se bucură israeliții sub regele lui Iehova din seminția lui Iuda și din familia regală a lui David ca în zilele regelui Solomon, fiul uns al lui David? Înflorește țara lor ca grădina Edenului? Sunt ei fericiți ca popor al lui Iehova, purtând numele sfânt ca martori ai Lui?

18. De ce răspunsul la toate aceste întrebări este Nu? Pentru că ei astăzi nu sunt „națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova”; ei nu mai sunt „poporul pe care El l-a ales ca moștenire”. (Psalmul 33:12, AS). Pentru a ține la tradițiile nescriturale ale strămoșilor lor și a pentru a urma pe învățătorii religioși falși, Israelul a lepdat pe Iehova ca Dumnezeu. La rândul Său Iehova a lepădat acea națiune necredincioasă ca popor al Său și și-a retras numele de la ei. De atunci El și-a pus numele peste cei vrednici să-l poarte și să acționeze ca martori ai Lui.

19. În urmă cu nouăsprezece secole însuși Isus Cristos a spus acelor israeliți așa. El le-a zis: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre?...Astfel, ați anulat cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre. Ipocriților, bine a profețit Isaia despre voi când a zis: 'Poporul acesta mă onorează cu buzele, dar inima lor este departe de mine. În zadar mi se închină ei, fiindcă îi învață pe oameni doctrine care sunt porunci omenești' ”. Și cu câteva zile înainte ca acești israeliți să-l condamne pe Isus Cristos la moarte de dragul tradițiilor lor omenești, El le-a spus că ei refuzaseră pe descendentul promis al regelui David, pe care Iehova Dumnezeu îl unsese și-l trimisese, și apoi a adăugat: „Iată de ce vă spun: Regatul lui Dumnezeu va fi luat de la voi și va fi dat unei națiuni care va face roadele lui”. (Matei 15:1-9; 21, 42, 43, NW). Din moment ce ea trebuie judecată după roadele ei, întrebăm: Face republica Israelului astăzi roadele regatului lui Dumnezeu ca dovadă că ei sunt națiunea Lui? Nu; la fel ca și strămoșii lor de acum nouăsprezece secole. Cuvintele ca o sentință ale lui Isus pentru ei sunt adevărate până acum: „Iată! Casa vă este părăsită”. (Matei 23:38, NW). Până în prezent ei nu au un templu pe locația lui veche în Ierusalim. Până în această zi ei nu au o preoție din familia aleasă a lui Aaron, fratele lui Moise. Guvernul lor nu este o teocrație. Republica lor încearcă să facă roadele Organizației Națiunilor Unite.

CARE ESTE NAȚIUNEA VINDECATĂ?

20. Cu nouăsprezece secole în urmă, Isus Cristos a venit ca vindecător pentru națiunea religioasă a Israelului în Orientul Mijlociu. Cel mai mare medic dintre toți, Iehova Dumnezeu, Vindecătorul perfect, l-a trimis din cer, pentru că nu exista nici un vindecător uman niciunde pe pământ. De fapt, numele Său Isus este forma prescurtată a numelui Său complet care înseamnă „Iehova este Salvare”, în timp ce titlul Său Cristos înseamnă „Uns”, adică, unul uns de Iehova cu spiritul Său sfânt. Pentru că acesta urma să fie un vindecător de la Iehova Dumnezeu, îngerul care a spus despre nașterea lui a spus cu privire la mama sa fecioară: „Ea va naște un fiu și îi vei pune numele Isus, căci el își va scăpa poporul de păcatele lui”. (Matei 1:20, 21, NW). Când Isus a împlinit treizeci de ani, verișorul său Ioan l-a scufundat în apele Râului Iordan, și când a ieșit din apă a existat un semn din cer care a arătat că Dumnezeu îl ungea acolo pe Isus cel botezat cu spiritul Său sau forța activă invizibilă. (Matei 3:13-17). Astfel el a devenit Isus, Cristosul sau Unsul. Apoi El a început lucrarea pentru care a fost uns.

21. Pe pământ, Isus Cristos s-a dovedit a fi un vindecător, chiar dacă majoritatea israeliților au respins slujbele Lui ca vindecător. Desigur, Isus Cristos are un raport istoric cu multe vindecări minunate, vindecarea unui bolnav pe loc, curățarea celor bolnavi la clipeală de ochi, redarea poziției normale celor infirmi și folosirea membrelor lor, și chiar învierea din morți, înviind o persoană chiar din mormânt, unde fusese pus mort de patru zile. Isus chiar a împărtășit puterea Sa de a vindeca cu urmașii Săi apropiați. Unul din aceștia, Petru, a spus: „Dumnezeu l-a uns cu spirit sfânt și cu putere și cum el a străbătut țara făcând bine și vindecându-i pe toți cei asupriți de Diavol, pentru că Dumnezeu era cu el. Noi suntem martori a tot ce a făcut el atât în ținutul iudeilor, cât și în Ierusalim”. – Fapte 10:38, 39, NW.

22. Cu toate acestea, vindecarea mai importantă făcută de Isus a fost aceea a inimilor și minților oamenilor, o vindecare religioasă, o vindecare spirituală. De această vindecare avea nevoie întreaga națiune indiferent de faptul dacă erau bolnavi trupește sau nu*. Ei trăiau cu toți sub puterea mondială romană care venera tot felul de zei falși și zeițe. Isus a încercat să mângâie pe iubitorii libertății și să le vindece inimile predicând, „Regatul cerurilor s-a apropiat”. El a putut predica acest lucru pentru că El însuși era unul pe care Iehova Dumnezeu îl unse să fie rege în viitorul regat al lui Dumnezeu. (Matei 4:12-17, NW; Luca 17:20, 21). Odată s-a întors în Nazaret unde fusese dulgher și în sinagoga lor El a predicat. El a luat cartea profetică a lui Isaia și a citit aceste cuvinte: „Spiritul lui Iehova este peste mine, pentru că el m-a uns să le anunț săracilor vestea bună, m-a trimis să le predic captivilor eliberarea și celor orbi recăpătarea vederii, să-i pun în libertate pe cei zdrobiți și să predic anul de bunăvoință al lui Iehova“. După aceea el le-a zis:

„Astăzi s-a împlinit acest cuvânt din Scripturi pe care tocmai l-ați auzit”. (Luca 4:16-21, NW). Însă nazarinii au refuzat vindecarea pe care le-a oferit-o Isus.

23. Cum au fost nazarinii, așa a fost întreaga națiune. Isus le-a spus: „Dacă rămâneți în cuvântul meu, sunteți într-adevăr discipolii mei. Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera“. Însă ei au refuzat libertatea pe care le-a oferit-o El prin adevăr. (Ioan 8:31, 32, NW). Ei nu au fost eliberați de opresiunile lui Satan Diavolul, „dumnezeul fals al acestei lumi”. Ei aveau nevoie să fie scăpați de păcatele lor, însă s-au îndepărtat de Isus, care a devenit o jertfă umană pentru păcate, „Mielul lui Dumnezeu care înlătură păcatul lumii”. (Ioan 1:29, 36, NW). Ei au preferat oi, capre, tauri și porumbei ca jertfe în locul trupului uman perfect, fără păcat al lui Isus; ei nu L-au vrut ca Mare Preot al lui Dumnezeu cu singura jertfă acceptabilă. Ei nu au căutat să înțeleagă mesajul Lui de la Dumnezeu, și nici să creadă semnele miraculoase pe care le-a făcut.

24. Din acest motiv scriitorii istoriei Bibliei au aplicat acelor israeliți necredincioși cuvintele lui Dumnezeu prin profetul Isaia: „Și cu ei se împlinește profeția lui Isaia, care zice: 'Auzind, veți auzi, dar nicidecum nu veți înțelege și, privind, veți privi, dar nicidecum nu veți vedea. Căci inima acestui popor a ajuns insensibilă, au auzit cu urechile, dar au rămas indiferenți, și și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă, iar eu să-i vindec' ”. (Matei 13:14, 15, NW; Ioan 12:39, 40; Fapte 28:24-28). Refuzând vindecarea spirituală prin Fiul lui Dumnezeu, ei au fost condamnați să moară spiritual. Din acest motiv în starea lor spirituală bolnavă ei l-au condamnat în cele din urmă la moarte pe un stâlp de tortură, în anul 33.

25. Însă marele Vindecător al lui Iehova trăiește din nou! Din acest motiv vindecarea națiunilor s-a apropiat, pentru că El trăiește acum cu toată puterea în cer și pe pământ ca descendent al lui Avraam prin care a fost promisă binecuvântarea care urma să vină pentru toate familiile și națiunile pământului. În a treia zi cel mai mare Vindecător dintre toți, Iehova Dumnezeu Atotputernic, l-a ridicat pe Medicul bun dintre morți și l-a restaurat la un loc în cer, dar l-a îmbrăcat cu și mai mari puteri într-o poziție mai înaltă. Însă toate națiunile pământului să ia aminte: Acei în Israel care l-au refuzat pe Isus Cristos au fost lepădați ca națiune și nu au mai fost vindecați niciodată spiritual. Fiind bolnavi spiritual și condamnați la moarte sub opresiunile continue ale Diavolului, lor nu li s-a dat regatul lui Dumnezeu și nu au făcut niciodată roadele lui. Uitați-vă la națiunea Israelului astăzi!

26. Din moment ce Isus a spus Israelului din vechime că regatul lui Dumnezeu va fi luat de la ei, care este, deci, națiunea căreia îi va fi dat? După roade noi putem spune care este acea națiune, căci ea trebuie să producă roadele regatului lui

Dumnezeu. Pentru a-i fi dat regatul lui Dumnezeu, ea trebuie să accepte regatul Lui.

27. Isus, ca Unsul lui Iehova Dumnezeu, a venit la națiunea israelită cu mesajul: „Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat. Căiți-vă și credeți în vestea bună”. (Marcu 1:14, 15, NW). Cu siguranță, conducătorii naționali ai israeliților nu s-au căit și nu au acceptat Regatul când au îndemnat pe guvernatorul roman Ponțiu Pilat să-l omoare pe Isus, spunând: „L-am găsit pe omul acesta instigând națiunea noastră, interzicând plățirea de impozite Cezarului și spunând că el este Cristos, un rege”. Și nici când au acoperit obiecțiile guvernatorului strigând: „Oricine se face pe sine rege vorbește împotriva Cezarului“, și ”N-avem alt rege decât pe Cezar”. (Luca 23:1, 2 și Ioan 19:12-15, NW). Lucrând astfel încât Isus să fie atârnat pe un stâlp de tortură de către soldații cezarului roman, acei israeliți făceau roadele regatului lui Cezar, persecutorul creștinilor. Astfel ei erau națiunea de la care a fost luat regatul lui Dumnezeu, nu națiunea căreia i-a fost dat. Națiunea care are privilegiul să primească regatul lui Dumnezeu nu este o națiune politică a acestei lumi vechi. Nicio națiune lumească din vremea aceea și până acum nu putea fi acea națiune privilegiată, pentru că atunci când Isus era judecat pentru viața sa înaintea guvernatorului roman El a spus: „Regatul meu nu face parte din lumea aceasta. Dacă regatul meu ar fi făcut parte din lumea aceasta, slujitorii mei ar fi luptat ca să nu fiu predat iudeilor. Dar iată că regatul meu nu este de aici”. (Ioan 18:36, NW). Nu, regatul Lui este „regatul cerurilor”, nu de sorginte pământească, umană.

28. Națiunea căreia i-a fost dat regatul lui Dumnezeu este națiunea care acceptă regatul lui Dumnezeu. Este națiunea care-L acceptă pe Isus Cristos ca Unul pe care Iehova Dumnezeu l-a uns cu spiritul Său pentru a fi regele acelei națiuni. Ea nu este o națiune politică, sau vreuna din națiunile acestei lumi vechi care își revendică propria suveranitate. Ea este o națiune spirituală, o națiune nouă care susține că are cetățenie în ceruri cu Isus Cristos. Această națiune spirituală nouă cu capitala ei guvernamentală în ceruri a început la sărbătoarea Cincizecimii, adică, la cincizeci de zile după ce Iehova l-a ridicat pe regele Său uns dintre morți și l-a înălțat la dreapta Sa în ceruri.

29. În ziua aceea, la Ierusalim, apostolul Petru, căruia Isus îi dăduse „cheile regatului cerurilor” a folosit prima din aceste chei predicând la peste trei mii de israeliți și deschizând înțelegerea lor despre regatul cerurilor. Petru le-a spus că regele David nu se ridicase la cer pentru a deveni un rege ceresc, ci că era încă mort și îngropat până în acel moment. David a scris Psalmul 110 și doar a profetizat despre Isus Cristos care urma să fie ridicat dintre morți și înălțat la tronul ceresc al lui Dumnezeu. Petru a spus: „De fapt, David n-a urcat la ceruri, ci spune: 'Iehova i-a zis Domnului meu: „Stai la dreapta mea până îi voi pune pe dușmanii tăi ca

scăunel pentru picioarele tale'. De aceea, toată casa lui Israel să știe sigur că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați ținut pe stâlp“. Atunci și acolo aproximativ trei mii de israeliți și prozeliți s-au căit și l-au acceptat pe Isus atât ca Domn, cât și ca Cristos, și au fost botezați, și cu Petru ei au devenit parte a națiunii căreia i-a fost dat regatul lui Dumnezeu pentru a face roadele lui. – Fapte 2:29-41, NW.

30. La mai puțin de trei ani și jumătate după aceea, în jurul datei de 1 Octombrie 36 d. Cr., Petru a primit a doua din cheile regatului cerurilor. De la Iope din Orientul Mijlociu el a fost trimis în nord, în Cezareea, să predice, de data aceasta nu israeliților circumciși, ci neisraeliților necircumciși, italienilor. Acolo în casa lui Corneliu, un ofițer militar din ceata italiană, Petru a spus ascultătorilor săi cum Dumnezeu l-a ridicat pe Isus din morți și l-a făcut Domn în ceruri: „El ne-a poruncit să predicăm poporului și să depunem mărturie temeinic că el este Cel decretat de Dumnezeu să fie judecător al celor vii și al celor morți. Despre el depun mărturie toți profeții și spun că oricine crede în el primește iertarea păcatelor prin numele său“. Italianul Corneliu și ceilalți ascultători au crezut mesajul Regatului pe care li l-a predicat Petru, pentru că în timp ce încă vorbea Petru, Iehova Dumnezeu prin Isus Cristos a turnat spiritul său sfânt peste Corneliu și tovarășii săi care au crezut. Sub această forță activă din cer „ei au început să vorbească în limbi diferite de ale lor, și să-l glorifice pe Dumnezeu“. Aceasta a fost o dovadă audibilă că Dumnezeu făcuse din acești ne-evrei necircumciși o parte a națiunii Sale spirituale noi și le dăduse regatul lui Dumnezeu pentru ca ei să poată face roadele lui. În fața acestui lucru, Petru „le-a poruncit să fie botezați în numele lui Isus Cristos“. (Fapte 10:1-48, NW). De când Petru a folosit a doua din cheile regatului cerului, credincioșii care nu sunt israeliți prin naștere au fost luați în națiune și făcuți o parte a acestei națiuni care face într-adevăr roadele regatului lui Dumnezeu.

31. Membrii acestei națiuni spirituale Petru le-a scris mai târziu. El a atras atenția asupra faptului cum propria sa națiune pământească a lui Israel îl respinsese pe Isus Cristos ca rege și încetase, prin urmare, să fie națiunea aleasă a lui Dumnezeu, obligându-l astfel pe Dumnezeu să aducă o nouă națiune. Apoi Petru a spus acestor credincioși unși ai Domnului Cristos: „Voi sunteți un neam ales, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor care să fie o proprietate specială, ca să anunțați pretutindeni virtuțile celui care v-a chemat din întuneric la lumina sa minunată. Căci odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; erați cei cărora nu li se arătase îndurare, dar acum sunteți cei cărora li s-a arătat îndurare“. Apoi Petru continuă să arate că această națiune este una care a primit vindecarea lui Dumnezeu, națiunea căreia i-au fost iertate păcatele și căreia

i-a fost vindecată rana prin jertfa lui Isus Cristos: „El însuși a purtat păcatele noastre în corpul său, pe stâlp, ca să terminăm cu păcatele și să trăim pentru dreptate. Și „prin rănile lui ați fost vindecați“. Căci erați ca niște oi care rătăceau, dar acum v-ați întors la păstorul și supraveghetorul sufletelor voastre”. (1 Petru 2:7-10, 24, 25, NW). Doar printr-o națiune vindecată poate fi oferită vindecarea lui Dumnezeu oamenilor din toate națiunile.

EXISTĂ VREO VINDECARE PENTRU CREȘTINĂTATE?

32. Niciodată nu a existat o nevoie mai mare de vindecare spirituală de la Dumnezeu ca acum. Din fericire există unii din acea națiune vindecată pe pământ astăzi. Nu, acești vindecați nu sunt cetățeni ai Statelor Unite ale Americii, chiar dacă Eisenhower a jurat din nou ca președinte cu mâna pe Biblia deschisă la Psalmul 33:12 (AS). Cu toate că Statele Unite ale Americii a dat din banii ei și din programele și serviciile sale medicale pentru îmbunătățirea sănătății națiunilor înapoiate ale lumii, ea nu este națiunea aleasă al cărei Dumnezeu este Iehova și la care toate celelalte națiuni pot căuta vindecarea spirituală care duce la viață veșnică într-o stare de sănătate perfectă în lumea nouă a lui Dumnezeu. Cine, pe pământ, va spune că Statele Unite face astăzi roadele regatului lui Iehova Dumnezeu? Cine va nega faptul că Statele Unite sprijină, nu regatul lui Dumnezeu din cer, ci organizația Națiunilor Unite, care este la fel de divizată politic și religios ca și această lume veche? Cum poate fi Statele Unite națiunea lui Dumnezeu care să aducă vindecare pentru oamenii tuturor națiunilor când ea însăși are nevoie să fie vindecată spiritual? Nu mai puțin decât Statele Unite cu sutele ei de așa-numite religii creștine, toate celelalte națiuni ale așa-numitei Creștinătăți au nevoie de vindecare spirituală, ca să nu vorbim de vindecare mentală și fizică.

33. Creștinătatea susține acum că este națiunea lui Dumnezeu. Va accepta ea vindecarea Lui spirituală pentru ca și ea la rândul ei să ofere această vindecare dătătoare de viață și altora? Nicidecum; la fel cum nici Ierusalimul de acum nouăsprezece secole care nu a acceptat vindecarea spirituală prin Isus Cristos și nu a scăpat de distrugere. Profetia Bibliei, susținută de evenimentele mondiale de la izbucnirea Primului Război Mondial în 1914, dovedește că în acel an regatul cerurilor lui Dumnezeu a fost întemeiat cu Isus Cristos la dreapta Sa. În special de la încheierea Primului Război Mondial, martorii lui Iehova, cu sediul lor pământesc în Statele Unite ale Americii, fac roadele regatului lui Dumnezeu împlinind această profetie pe care a dat-o Isus cu privire la sfârșitul lumii: „Această veste bună despre regat va fi predicată pe tot pământul locuit ca mărturie pentru toate națiunile. Și atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14, NW). Oare a acceptat toată Creștinătatea, în special, Statele Unite ale Americii, vestea bună despre Regat

și a primit vindecarea spirituală și a început să roadele regatului lui Dumnezeu? Persecuția și ura Creștinătății față de cei care predică vestea bună despre Regat dau un NU răsunător. În consecință, în comparație cu mai mult de 804 000 000 care pretind a fi creștini ai sutelor de secte religioase diferite, există doar 700 000 de martori ai lui Iehova care predică această veste bună a regatului întemeiat al lui Dumnezeu pe tot pământul locuit ca mărturie tuturor națiunilor înainte să vină sfârșitul lor în războiul universal al zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic. – Revelația 16:14, 16, NW.

34. Nimeni să nu aștepte ca prin Creștinătatea divizată să vină lucrarea de vindecare a lui Dumnezeu. Cu privire la conducătorii ei religioși, profeția lui Ieremia spune: „De la cel mai mic până la cel mai mare, toți obțin câștig necinstit; de la profet până la preot, toți se poartă neloial. Ei au vindecat rana fiicei poporului meu în mod ușuratic, zicând: „Este pace! Este pace!“, când nu este pace”. Apoi, descriind așteptările susținătorilor Creștinătății, profeția adaugă: „Așteptam pacea, dar n-a venit niciun bine; și un timp de vindecare, dar, iată, groază!” (Ieremia 8:10, 11, 15, AS). Așa cum a fost cu Ierusalimul din vechime, așa este și cu corespondentul lui de astăzi, Creștinătatea; nu există nicio vindecare pentru ea. Ea trebuie să moară, pentru totdeauna! Ea va continua să-l prefere pe Cezar în locul lui Cristos. Ea va continua să prefere Organizația Națiunilor Unite mai degrabă decât regatul lui Dumnezeu, până când se va trezi cu tot restul lumii nevindecată la Armaghedon, locul bătăliei finale cu Iehova, Dumnezeul Atotputernic. Acolo, în război cu El în loc să fie în pace cu El, ea va primi lovitura Armaghedonului din mâna Lui, și nu și va mai reveni. Cu privire la ea și toți aliații ei lumești, martorii lui Iehova de astăzi spun cum au spus martorii Lui cu privire la Babilonul din vechime: „Am vrut să vindecăm cetatea Babilon, dar nu s-a vindecat. Lăsați-o! Să mergem fiecare în țara lui! Căci judecata ei a ajuns până la ceruri și s-a înălțat până la ceruri”. (Ieremia 51:9, AS; Revelația 18:1-5). Infecția care duce la moarte, nu vindecarea care duce la viață, vine prin Creștinătate. Evitați-o!

CANAL DE VINDECARE

Această lume divizată și națiunile ei și sistemele omenești sunt incurabile. Distrugerea, nu vindecarea, s-a apropiat pentru ele. Nici Iehova Dumnezeu, nici Isus Cristos nu încearcă să convertească această lume veche pentru a o salva. Ea se află pe patul de moarte și profețiile din Cuvântul lui Dumnezeu îi prevestesc

sfârșitul în cadrul generației de oameni care a trăit din 1914. (Matei 24:33, 34) Cu toate acestea, „vindecarea națiunilor” s-a apropiat, prin faptul că vindecarea spirituală care duce la viața veșnică în lumea nouă a lui Dumnezeu este acum la îndemână pentru oamenii din toate națiunile. Nimănui, din nicio naționalitate nu îi este interzis să meargă la Iehova Dumnezeu pentru această vindecare. Motivul pentru aceasta este faptul că regatul Tatălui nostru din ceruri, pentru care s-au făcut rugăciuni ori de câte ori cineva repetă rugăciunea Domnului, conduce în ceruri. El conduce din 1914, când Iehova Dumnezeu a întronat și încoronat pe Fiul său Isus Cristos la dreapta Sa și i-a poruncit să stăpânească în mijlocul vrăjmașilor săi și să-i zdrobească în bucăți la viitoarea bătălie a Armagedonului. (Matei 6: 9, 10, Psalmul 110: 1-6). Din acest regat al lui Dumnezeu și de la Cristosul Său, Mielul sacrificat al lui Dumnezeu, curge acum un izvor de vindecare din care toți pot bea indiferent de naționalitate, rasă, culoare, limbă sau religie anterioară. Acest lucru este frumos ilustrat pentru noi în simbolurile profetice din ultimul capitol din Biblie.

36 „Și el mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea de la tronul lui Dumnezeu și al Mielului și care curgea prin mijlocul drumului mare al orașului. De-o parte și de alta a râului erau pomii vieții, care făceau douăsprezece recolte, dându-și roadele în fiecare lună. Frunzele pomilor erau pentru vindecarea națiunilor. Și nu va mai fi niciun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în oraș, iar sclavii Săi vor îndeplini un serviciu sacru pentru El...Spiritul și mireasa continuă să zică: „Vino!” Și oricine aude să zică: „Vino!” Și oricui îi este sete să vină și oricine vrea, să ia apa vieții fără plată. ” –Revelația 22: 1-3, 17, NW, margin.

37. Orașul prin al cărui drum mare curge acest râu de apă a vieții este Noul Ierusalim, acea națiune spirituală de discipoli pe care Iehova Dumnezeu o căsătorește cu Mielul Isus Cristos ca mireasă a Sa. Din această națiune spirituală, care este în așteptare după noul Ierusalim ceresc, există o rămășiță credincioasă de câteva mii încă pe pământ. În timpul Primului Război Mondial, acești cetățeni ai Noului Ierusalimului au suferit foarte mult din partea dușmanilor regatului lui Dumnezeu, care a fost înființat în 1914. La sfârșitul războiului global din 1918, această rămășiță persecutată și oprimată avea nevoie de vindecare, pentru ca să-și recâștige forța și să se ridice pentru a face lucrarea pe care Dumnezeu a avut-o pentru ei în perioada postbelică până la războiul universal al Armagedonului. Așa

cum el a vindecat mult timp în urmă vechiul Ierusalim în 537 înainte de Cristos, tot așa a vindecat și rămășița actuală a Noului Ierusalim în împlinirea acestei profeții:

38.,,Iată, îi voi aduce vindecare și însănătoșire; îi voi vindeca și le voi pune în fața ochilor pace și adevăr din belșug.... Îi voi curăța de toată nelegiuirea prin care au păcătuit împotriva mea; le voi ierta toate nelegiuirile prin care au păcătuit împotriva mea. Și acest oraș va ajunge pentru mine un nume de bucurie, o laudă și o slavă înaintea tuturor națiunilor pământului, care vor auzi de tot binele pe care i-l fac, și se vor umple de frică și se vor înspăimânta văzând tot binele și toată pacea pe care i de aduc.” - Ieremia 33:6-9, AS.

39. Nu orașul vechi al Ierusalimului de astăzi din Orientul Mijlociu, ci rămășița unsă a Noului Ierusalim ceresc a devenit pentru Iehova Dumnezeu un nume de bucurie și de laudă înaintea tuturor națiunilor, pentru că acești creștini adevărați, unși au chemat numele Lui asupra lor și au devenit martorii Lui, da, martorii lui Iehova. (Isaia 43: 10-12, AS) Ei au devenit ca acei pomi ai vieții care cresc luxuriant pe ambele maluri ale râului apei vieții care fac lunar roadele regatului lui Dumnezeu. Chiar și frunzele care nu se ofilesc ale acestor copaci simbolici ai vieții, prin care purifică atmosfera și oferă o umbră răcoritoare, sunt pentru scopuri de vindecare, „vindecarea națiunilor”. De la încheierea Primului Război Mondial, ei au făcut aceste roade și au furnizat aceste frunze vindecătoare pentru vindecarea spirituală a oamenilor din toate națiunile. Cum? Prin împlinirea profeției despre care a spus Isus că trebuie să se împlinească și urma să se împlinească înainte de sfârșitul acestei lumi vechi divizate la Armagedon, și anume: „Și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui meu. Această veste bună despre regat va fi predicată pe tot pământul locuit ca mărturie pentru toate națiunile. Și atunci va veni sfârșitul.” (Mat. 24: 9, 14, NW). Această veste bună despre regatul întemeiat trimisă de la tronul lui Dumnezeu și al Mielului Său este ca un râu de apă a vieții, care curge prin Noul Ierusalim, națiunea Sa spirituală aleasă, al cărei Dumnezeu este Iehova. Ea se revarsă tuturor celor în pericol de a muri de sete.

40 Deja sute de mii de oameni ai bunăvoinței, în mai mult de 160 de națiuni, provincii, teritorii și insule au văzut cum Iehova a vindecat rămășița națiunii sale spirituale prin adevărul și prin spiritul său și cum i-a pus pe calea vieții veșnice în regatul ceresc ca „mireasă” a lui Cristos. Văzând pericolul de a fi distruși împreună cu această lume veche incurabilă la Armagedon, și ei doresc vindecare spirituală

pentru a câștiga viață în noua lume, pe un pământ paradis, sub regatul ceresc al lui Dumnezeu. Astfel, ei vin și mănâncă din roadele lunare ale copacilor vieții. Ei recunosc acești pomi prin ceea ce dau dovadă de a fi, martorii lui Iehova, și vin sub umbra organizației lor teocratice dătătoare de sănătate și primesc vindecare spirituală. Ei acceptă invitația acestei clase a „miresei” de a veni la râul pe lângă care cresc copacii vieții, și beau. Apoi hrăniți cu roadele regatului, vindecați de frunzele copacilor și cu setea potolită de apa râului vieții, își folosesc noua lor putere spirituală pentru a acționa asupra invitației divine: spuneți: „Cine aude să spună: Vino!” „Ei se alătură rămășiței clasei „miresei” și devin martori pentru toate națiunile, predicând vestea bună a regatului ceresc pe tot pământul locuit. Făcând acest lucru, ei transmit mai departe invitația: "Și lăsați pe oricine se simte însetat să vină; lăsați pe oricine dorește să ia gratuit din apa vieții".

41. Acum auziți invitația. Dacă nu ați făcut încă acest lucru, acționați acum în privința acestei invitații. Beți din apele dătătoare de viață ale adevărului pe care Iehova Dumnezeu le face acum să izvorască din Cuvântul său scris, Sfânta Biblie. În desfășurarea studiului vostru biblic asociați-vă cu acești pomi simbolici ai vieții care fac roade și vindecă, și cu toți cei care s-au unit deja cu această națiune spirituală, al cărei Dumnezeu este Iehova și pe care a ales-o ca moștenire. Obțineți vindecarea spirituală. Lăsați ca ruptura mortală dintre dumneavoastră și Iehova Dumnezeu să fie îndepărtată. Veniți la unitate, la o relație prietenoasă cu el, astfel încât să nu fiți distruși ca dușmanul său la Armagedon. Căutați iertarea păcatelor voastre prin Mielul Său, Isus Cristos și fiți eliberați de condamnarea morții veșnice. Lăsați ca adevărul Cuvântului lui Dumnezeu să vă facă liberi. Lăsați mintea voastră supărată să fie schimbată într-o gândire sănătoasă și pașnică a lui Dumnezeu. Lăsați această lume veche nevindecată în moartea sa agonizantă la Armagedon și arătați-vă loialitatea față de regatul lui Dumnezeu prin Cristos și eliberați-vă de opresiunile lui Satan Diavolul, "dumnezeul acestei lumi".

42. Lăsați ca inima voastră zdrobită să fie legată prin cunoașterea mângâierii și a bucuriei de a practica adevărata religie, închinarea la singurul Dumnezeu adevărat cu spirit și cu adevăr. Spuneți altora cum ați fost vindecați spiritual, invitați-i și îndrumați-i spre malul râului să bea din apa vieții veșnice. Pregătiți-vă pentru a fi protejați de Dumnezeu prin sfârșitul acestei lumi vechi și pentru a supraviețui într-o stare excelentă de sănătate spirituală în noua lume a lui Dumnezeu sub regatul Său, pentru a fi vindecați acolo trupește până când ajungeți la perfecțiunea umană

într-un paradis restaurat, unde nu va mai fi moarte ca o pedeapsă pentru păcatul primului om. (Revelația 21: 1-4). Recunoașteți puterea curativă a marelui medic ceresc, Iehova, și folosiți acum vindecarea care s-a apropiat de toți oamenii din toate națiunile, prin regatul Lui prin Isus Cristos.

ÎNTREBĂRI

1. În ce fel au nevoie multă de vindecare națiunile astăzi?
2. Cum a arătat Președintele Sukarno al Indoneziei că națiunile lumii au nevoie de vindecare?
3. Așa cum s-a remarcat în Orientul Îndepărtat, cum a pledat președintele Eisenhower pentru vindecarea acestei lumi divizate?
4. (a) În ce carte și-a avut rădăcinile discursul lui Eisenhower despre vindecarea acestei lumi? (b) Pe ce pasaj din această carte și-a pus el mâna când a fost investit ca președinte?
5. Când Eisenhower a depus jurământul pentru prima dată ca președinte, pe ce pasaj și-a pus mâna stângă?
6. Așadar, ce întrebare punem cu privire la vindecarea acestei lumi, inclusiv a Americii?
7. Ce evenimente și situații mondiale din 20 Ianuarie 1953 mărturisesc că remediul Americii de a vindeca această lume divizată va eșua? De ce nu poate chiar America însăși să fie vindecată?
8. (a) Cum poate anunța cineva ca veste bună că vindecarea națiunilor s-a apropiat? (b) Cine a fost acela care a vorbit cuvintele de vindecare de la 2 Cronici 7:14, cui a rostit aceste cuvinte, și de ce?
9. Cum știm că Dumnezeu care a vorbit aceste cuvinte nu era Isus Cristos?
10. Cum se aplică cele două pasaje folosite la investitura lui Eisenhower acelor oameni care erau chemați după numele lui Iehova?
11. În ce altă națiune vedem ilustrată rădăcina problemei și remediul acesteia?
12. Datorită descendenței lor din care om a ales Dumnezeu acea națiune a Israelului, și ce promisiune de vindecare pentru națiuni a făcut Dumnezeu prin acest om?

13. Cum s-a aplicat Psalmul 33:12 Israelului sub regele Solomon, și care a fost starea lor națională atunci o imagine profetică?
14. Ce regină a parcurs o distanță lungă pentru a vedea și auzi înțelepciunea lui Solomon pentru sine, și după aceea ce a fost ea destul de sinceră să recunoască cu privire la poporul lui Solomon?
15. Cum a fost divizat Israelul după moartea lui Solomon, și ce distrugerii au avut loc în acele părți ale națiunii până în anul 607 î. Cr., și de ce?
16. Cum a fost vindecat acel popor și țara lor, și despre ce fapt avem astfel o dovadă istorică?
17. (a) De ce nu există nici un templul pentru Iehova astăzi pe Muntele Moria? (b) Pentru a afla dacă Israelul a fost vindecat prin înființarea republicii în 1948, ce întrebări trebuie să punem și să primim răspuns la ele?
18. De ce este răspunsul la toate aceste întrebări Nu?
19. Cum a spus însuși Isus Cristos acelor israeliți în urmă cu nouăsprezece secole, și ce roade aduce republica Israel astăzi?
20. Cum a venit Isus Cristos la Israel, și de ce a fost numit Isus, și cum a devenit Cristos?
21. Cum s-a dovedit Isus un vindecător, și ce a spus discipolul Său Petru despre El?
22. Care a fost vindecarea mai mare făcută de Isus, și cum a vorbit profeția lui Isaia despre aceasta, așa cum a citit Isus în Nazaret? 23. Ce libertate și salvare le-a oferit Isus, dar ce au preferat ei?
24. Ce profeție a lui Isaia o aplică scriitorii istoriei Bibliei acelor israeliți, și din cauza refuzării vindecării spirituale, ce au făcut ei în cele din urmă lui Isus?
25. Cum se face că vindecarea națiunilor s-a apropiat acum, și ce avertisment pot să ia în seamă toate națiunile de la acei israeliți care L-au refuzat pe Isus Cristos ca vindecător?
26. Cum putem ști care este națiunea căreia, a spus Isus, că îi va fi dat Regatul?
27. (a) Înaintea lui Ponțiu Pilat ce roade au adus conducătorii naționali ai Israelului? (b) De ce națiunea căreia îi este dat regatul nu poate fi nicio națiune lumească?
28. Ce fel de națiune este cea căreia îi este dat Regatul, și când a început el?
29. În ziua aceea, cum a folosit Petru prima dintre chei pentru a deschide înțelegerea Regatului, și cum au devenit parte cei aproximativ 3000 de oameni din națiunea căreia i-a fost dat regatul lui Dumnezeu?
30. Când și cum a folosit Petru a doua dintre chei, și cine a fost făcut de atunci parte a națiunii care face roadele Regatului?
31. Cum a scris Petru acelei națiuni pentru a le arăta identitatea și că ei erau o națiune vindecată?

32. De ce nu este acea națiune vindecată formată din cetățenii Statelor Unite ale Americii?
33. Ce fapte grele arată dacă Creștinătatea a acceptat vindecarea Lui spirituală?
34. De ce va muri Creștinătatea pentru totdeauna, și de ce ar trebui s-o evităm?
35. De ce va muri lumea veche în cadrul acestei generații de oameni și totuși de ce vindecarea spirituală este acum la îndemână pentru oamenii din toate națiunile?
36. Cum este prezentat acest lucru pentru noi în Revelația 22: 1-3, 17?
37. De ce rămășița Noului Ierusalim a avut nevoie de vindecare spirituală în 1918?
38. Ce profeție în Ieremia s-a împlinit vindecarea lor?
39. Cine a devenit un nume de bucurie pentru Iehova și cum au slujit ei ca pomii care cresc lângă râul apei vieții?
40. Cine a venit la acești pomi simbolici ai vieții și cum au acționat la invitația de a spune "Veniți!" la alții?
41. Ce sunteți instruiți să faceți pentru a acționa asupra acestei invitații în beneficiul sănătății voastre spirituale?
42. Pentru ce oportunități de supraviețuire și viață ne pregătim, și cum?